Konvensjon om arbeidsklausuler i offentlige arbeidskontrakter – ILO nr. 94

Ident	01-07-1949 nr 1 Multilateral
Tittel (norsk)	Konvensjon om arbeidsklausuler i offentlige arbeidskontrakter – ILO nr. 94
Tittel (originalspråk)	Convention concerning labour clauses in public contracts
Avtalens undertegningsdato	01-07-1949
Avtalens undertegningssted	Geneve
Avtalens ikrafttredelsesdato	20-09-1952
Ikrafttredelsesdato Norge	12-02-1997
Depositar	ILO http://www.ilo.org
Stortinget	St.prp.nr.62 (1994–1995) Innst.S.nr.28 (1995–1996) Stortingsvedtak 7. november 1995
Ratifikasjon, godkjennelse, godtakelse	26-01-1996 kgl.res.
Dato for dep av rat.dok el.likn	12-02-1996
Publisert	Overenskomster 1997 s 64
Merknad	For oppdatert liste over partsforhold se internett-adressen ovenfor.
Parter	**Part:** Norge **Undertegningsdato:** **Ratifisert/tiltrådt/godkjent etc.:** 12-02-1996 **Ikrafttredelsesdato:** 12-02-1997 **Fratredelsesdato:** **Merknad:**

Kapitteloversikt:

ILO-konvensjon nr. 94 om arbeidsklausuler i offentlige arbeidskontrakter

ILO-konvensjon nr. 94 om arbeidsklausuler i offentlige arbeidskontrakter

Fortale

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som trådte sammen til sin toogtredevte sesjon den 8. juni 1949, og

som har bestemt at det skal vedtas visse framlegg om arbeidsklausuler i offentlige arbeidskontrakter vedtatt av konferansen på dens åtteogtjuende sesjon, en sak som er det sjette punkt på sesjonens dagsorden og

som har bestemt at disse framlegg må ha form av en internasjonal konvensjon

vedtar den niogtyvende dag i juni i året nittenhundre og ni og førti følgende konvensjon som får betegnelsen konvensjon av 1949 om arbeidsklausuler i offentlige arbeidskontrakter.

Artikkel 1.

1. Denne konvensjon gjelder for kontrakter som fyller disse vilkår:
   a) at minst en av kontraktens parter er en offentlig myndighet,
   b) at utføringen av kontrakten innebærer
      i) utbetaling av midler fra offentlig myndighet, og
      ii) at arbeidere blir sysselsatt av den annen part i kontrakten,
   c) at kontrakten er en kontrakt om –
      i) oppføring, endring, reparasjon eller nedriving av offentlige bygninger og anlegg,
      ii) framstilling, montering, behandling eller skipning av materialer, forsyninger eller utstyr,
      iii) utføring eller formidling av tjenester; og
   d) at kontrakten tildeles av en sentralmyndighet for en medlemsstat av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som denne konvensjon gjelder for.

2. Rette myndighet skal fastsette i hvilken utstrekning og på hvilken måte konvensjonen skal gjelde for kontrakter tildelt av andre myndigheter enn sentralmyndigheter.

3. Denne konvensjon gjelder for arbeider som utføres av underentreprenører eller representanter som kontrakten er overført til; rette myndighet skal gjøre de nødvendige tiltak for å sikre at konvensjonen blir gjennomført for de nevnte arbeider.

4. Kontrakter som innebærer en utbetaling av offentlige midler som ikke overskrider en grense fastsatt av rette myndighet etter samråd med eventuelle organisasjoner for vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, kan bli unntatt fra bestemmelsene i denne konvensjon.

5. Rette myndighet kan, etter samråd med eventuelle organisasjoner for vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, utelukke fra konvensjonens bestemmelser personer som innehar stillinger, enten i bedriftsledelsen eller av en teknisk, administrativ eller vitenskapelig karakter, når deres arbeidsvilkår ikke er regulert ved landets lover eller forskrifter, kollektiv avtale eller voldgiftskjennelse, og når de vanligvis ikke utfører manuelt arbeid.

Artikkel 2.

1. Kontrakter som kommer inn under denne konvensjon skal inneholde klausuler som sikrer vedkommende arbeidere lønninger (herunder også andre godtgjøringer), arbeidstid og andre arbeidsvilkår som ikke er mindre fordelaktige enn de som, for arbeid av samme slag innen vedkommende fag eller næringsgrein i det distrikt der arbeidet blir utført, er fastsatt –

a) ved kollektiv avtale eller annen godkjent ordning for forhandling mellom organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidere som representerer vesentlige deler av henholdsvis arbeidsgiverne og arbeiderne i vedkommende fag eller næringsgrein, eller
b) ved voldgiftskjennelse, eller
c) ved landets lover eller forskrifter.

2. Når de arbeidsvilkår som er nevnt i foregående punkt ikke er regulert på en av de måter som der nevnt, i det distrikt der arbeidet utføres, skal de klausuler som tas inn i kontraktene sikre vedkommende arbeidere lønninger (herunder også andre godtgjøringer), arbeidstid og andre arbeidsvilkår som ikke er mindre fordelaktige enn –

a) de som er fastsatt ved kollektiv avtale eller annen godkjent ordning for forhandling, ved voldgift eller ved landets lover eller forskrifter, for arbeid av samme slag i vedkommende fag eller næringsgrein i nærmeste tilsvarende distrikt, eller
b) det alminnelige nivå som andre arbeidsgivere i vedkommende fag eller næringsgrein opprettholder, når disse andre arbeidsgivere og entreprenører driver sin virksomhet under stort sett like vilkår.

3. Innholdet av de klausuler som skal tas inn i kontraktene, og enhver variasjon av disse klausuler skal avgjøres av rette myndighet, på den måte som anses mest passende etter forholdene i landet, og i samråd med eventuelle organisasjoner for vedkommende arbeidsgivere og arbeidere.

4. Rette myndighet skal, ved å kunngjøre nærmere opplysninger om klausulene eller på annen måte gjøre høvelige tiltak for å sikre at personer som inngir anbud på kontrakter er oppmerksomme på innholdet av disse klausulene.

Artikkel 3.

Der passende bestemmelser om helse, sikkerhet og velferd for arbeidere opptatt med utføring av kontrakter, ikke allerede gjelder i medhold av landets lover eller forskrifter, kollektiv avtale eller voldgiftskjennelse, skal rette myndighet gjøre passende tiltak for å sikre rette og rimelige vilkår for vedkommende arbeideres helse, sikkerhet og velferd.

Artikkel 4.

De lover, forskrifter, eller andre regler som setter i verk bestemmelsene i denne konvensjon skal –

a)
i) kunngjøres for alle personer som de vedkommer,
ii) oppgi hvilke personer som har ansvaret for at de oppfylles; og
iii) kreve oppslag av kunngjøringer på lett synlige steder i bedrifter og på arbeidsplasser for å gjøre arbeiderne kjent med sine arbeidsvilkår, og

b) der ikke andre ordninger er i kraft for å sikre effektiv overholdelse, sørge for –
i) at det føres passende protokoller over arbeidstid og lønnsutbetaling for de arbeidere det gjelder, og
ii) en form for tilsyn som er tilstrekkelig til å sikre en effektiv overholdelse.

Artikkel 5.

1. Staten skal annullere kontrakter eller på annen måte gjennomføre tilstrekkelige straffetiltak, når arbeidsklausulene i offentlige arbeidskontrakter ikke blir iakttatt eller overholdt.

2. Passende tiltak skal gjøres, ved tilbakeholding av kontraktsmessig betaling eller på annen måte, for å sette vedkommende arbeidere i stand til å få den lønn de har krav på.

Artikkel 6.

I de årsrapporter som i samsvar med artikkel 22 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon skal sendes inn, skal det tas med fullstendige opplysninger om de tiltak som er truffet for å sette konvensjonens bestemmelser ut i livet.

Artikkel 7.

1. Når en medlemsstat omfatter store områder der rette myndighet, på grunn av lav befolkningstetthet eller utviklingsnivået i områder rekner det ugjørlig å sette bestemmelsene i denne konvensjon ut i livet, kan myndighetene etter samråd med eventuelle organisasjoner for vedkommende arbeidsgivere og arbeidere unnta slike områder fra å gjennomføre konvensjonen, enten generelt, eller med de unntak for spesielle bedrifter eller yrker som den måtte finne passende.

2. Enhver medlemsstat skal, i den første årsrapport om gjennomføringen av denne konvensjon, som den sender inn i samsvar med artikkel 22 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, oppgi for hvilke områder den akter å gjøre bruk av bestemmelsene i denne artikkel og den skal oppgi grunnene til at den akter å gjøre bruk av dem; enhver medlemsstat skal etter datoen for sin første årsrapport bare gjøre bruk av bestemmelsene i denne artikkel, når det gjelder de områder som er blitt oppgitt på denne måte.

3. Enhver medlemsstat som gjør bruk av bestemmelsene i denne artikkel skal, med mellomrom på høyst tre år, etter samråd med eventuelle organisasjoner for vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, på nytt overveie om det lar seg gjøre å utvide gjennomføringen av konvensjonen til etter hver å gjelde områder som er unntatt etter bestemmelsene i punkt 1 av denne artikkel.

4. Enhver medlemsstat som gjør bruk av bestemmelsene i denne artikkel skal i senere årsrapporter oppgi ethvert område der den gir avkall på retten til å nytte bestemmelsene i denne artikkel og den skal underrette om framgang som er gjort med omsyn til trinnvis gjennomføring av konvensjonen i slike områder.

Artikkel 8.

Rette myndighet kan, etter samråd med eventuelle organisasjoner for vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, midlertidig sette bestemmelsene i denne konvensjon ut av kraft, i tilfelle av force majeure, eller dersom det skulle inntre en nødstilstand som setter landets velferd og sikkerhet i fare.

Artikkel 9.

1. Denne konvensjon gjelder ikke for kontrakter inngått før konvensjonen trådte i kraft for vedkommende medlemsstat.

2. Oppsiing av denne konvensjon skal ikke virke inn på dens gyldighet for kontrakter som ble inngått mens konvensjonen sto ved makt.

Artikkel 10.

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 11.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som har fått sine ratifikasjoner registrert hos generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft tolv måneder etter den dato da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registret hos generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter at dens ratifikasjon er blitt registrert hos generaldirektøren.

Artikkel 12.

1. Erklæringer som er i samsvar med punkt 2 i artikkel 35 av den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal oppgi:

a) de områder der medlemsstaten påtar seg uavkortet å gjennomføre konvensjonens bestemmelser,
b) de områder der medlemsstaten påtar seg å gjennomføre konvensjonens bestemmelser med visse forbehold, sammen med opplysninger om disse forbehold,
c) de områder der konvensjonen ikke kan gjennomføres, og årsakene til at den ikke kan gjennomføres,
d) de områder som det forbeholder seg å treffe senere avgjerder for.

2. De forpliktelser som ble omtalt i bokstavene a) og b) av punkt 1 i denne artikkel skal betraktes som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha en ratifikasjons virkninger.

3. Ethvert medlem kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring tilbakekalle helt eller delvis reservasjoner som ble tatt i dens opprinnelige erklæring etter bokstavene b), c) eller d) av punkt 1 i denne artikkel.

4. Ethvert medlem kan til enhver tid, når konvensjonen kan være gjenstand for oppsiing i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14, sende generaldirektøren en erklæring som endrer i en annen retning innholdet av en tidligere erklæring, og som opplyser om stillingen med omsyn til de områder den måtte oppgi.

Artikkel 13.

1. Erklæringer som blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå i samsvar med punktene 4 eller 5 av artikkel 35 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, skal oppgi om konvensjonens bestemmelser vil bli gjennomført i de områder det gjelder med eller uten forbehold; når erklæringen oppgir at konvensjonens bestemmelser vil bli gjennomført med forbehold, skal den oppgi enkeltheter om disse forbehold.

2. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndigheter kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring helt eller delvis gi avkall på sin rett til å påberope seg de forbehold som er tatt i en tidligere erklæring.

3. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndigheter kan til enhver tid, når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsiing i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14 sende generaldirektøren en erklæring som endrer i en annen retning innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om stillingen når det gjelder gjennomføring av konvensjonen.

Artikkel 14.

1. Et medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing er ikke gyldig før et år etter at den er blitt registrert.

2. Hvert medlem som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de betingelser som står i denne artikkel.

Artikkel 15.

1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er meddelt ham av medlemmer av Organisasjonen.

2. Når generaldirektøren underretter medlemmene av Organisasjonen om registreringen av den siste av de ratifikasjoner som behøves for å sette konvensjonen i kraft, skal han henlede medlemmenes oppmerksomhet på den dato da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 16.

Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal gi generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter bestemmelsene i foregående artikler, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Charter.

Artikkel 17.

Ved utgangen av hver 10-årsperiode etter at denne konvensjon har trådt i kraft skal Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og ta under overveielse hvorvidt det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Artikkel 18.

1. Hvis konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal
   a) et medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til bestemmelsene i art. 14, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft.
   b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemmene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Artikkel 19.

Den engelske og den franske utgave av denne konvensjons tekst er like autentiske.

Rekommandasjon nr. 84
om arbeiderklausuler i offentlige kontrakter

1. I tilfelle der private arbeidsgivere får subsidier eller har bevilling til å drive foretakende som yter offentlige tjenester, bør det gjennomføres bestemmelser som i alt vesentlig likner på arbeiderklausuler i offentlige kontrakter.

2. Arbeiderklausuler i offentlige kontrakter bør, enten direkte, eller ved å vise til passende bestemmelser i lover, eller forskrifter, kollektive avtaler, voldgiftskjennelser eller andre godkjente ordninger, fastsette –

a) normallønn og overtidssats (herunder andre godtgjøringer) som skal betales til de forskjellige grupper av vedkommende arbeidere,

b) på hvilken måte arbeidstiden skal reguleres med angivelse der det passer, av

i) det antall timer som kan arbeides pr. dag, uke, eller i løpet av annen spesifisert periode og som normale lønnssatser skal betales for,

ii) det gjennomsnittlige timetall som kan arbeides av personer som arbeider i sammenhengende skift med kontinuerlig produksjon, og

iii) den periode gjennomsnittet kan bereknes for, og det normale maksimum av timer som kan arbeides i enhver nærmere angitt periode, når arbeidstiden blir bereknet som et gjennomsnitt,

c) bestemmelser om ferie og sykepermisjon.